

21.8.2024 14. helluntain jälkeisen viikon keskiviikko

Päivän epistola

”Tehän kaipaatte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus. Hän ei ole teidän edessänne heikko, vaan näyttää voimansa teidän keskuudessanne. Hän oli heikko, kun hänet ristiinnaulittiin, mutta Jumalan voimasta hän elää. Mekin olemme heikkoja, koska olemme häneen liitettyjä, mutta yhdessä hänen kanssaan me elämme Jumalan voimasta, ja te saatte sen tuntea. Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa. Pankaa itsenne koetteelle. Ettekö huomaa, että Jeesus Kristus on teidän keskellänne? Ellei niin ole, ette selviydy koetuksesta. Toivon, että saatte huomata meidät koetuksen kestäviksi. Rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään paha, emme siksi, että meidät nähtäisiin koetuksen kestäviksi, vaan jotta te tekisitte hyvää, vaikka näyttäisikin siltä, että me emme selviydy koetuksesta. Totuutta vastaan emme voi mitään, vaan me taistelemme sen puolesta. Me iloitsimme, kun itse olemme heikkoja mutta te olette voimakkaita. Sitä juuri rukoilemme, että elämänne kohentuisi. Kirjoitan tästä jo täältä käsin, jottei minun sinne tultuani tarvitsisi turvautua ankaruuteen käyttäessäni sitä valtaa, jonka Herra on antanut minulle. Minunhan tulee sillä rakentaa, ei repiä. Lopuksi, veljet: iloitkaa, antakaa ojentaa itseänne, ottakaa kehotukseni vastaan, olkaa yksimielisiä ja eläkää rauhassa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki pyhät lähettävät teille terveisiä. Tulkoon teidän kaikkien osaksi Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys!” (2. Kor. 13: 3 – 13)

Tekstimme on Toisen Korinttilaiskirjeen lopusta ja päättää tämän kirjeen.

”Tehän kaipaatte todistetta siitä, että minussa puhuu Kristus.” Paavalia oli syytetty liian heikoksi puhujaksi. Tätä ennen Paavali oli jo kolmasti todennut, että hän julistaa väärentämätöntä Jumalan sanaa ja että Jumala puhuu korinttilaisille hänen kauttaan ja että Paavali Kristuksen palvelijana pyrkii lujittamaan seurakuntaa (2. Kor. 2: 17, 5: 20, 12: 19). Paavalin väitteen todistaa oikeaksi se, että hänellä on valta rankaista.

Kristus oli heikko kuollen ristillä, mutta Jumalan voimalla Hän elää. Samoin Paavali on myös heikko, mutta hänkin elää ”Jumalan voimasta, ja te saatte sen tuntea.”

Sen sijaan että korinttilaiset tutkivat Paavalia, heidän tulisi tutkia itseään ja uskoaan. Ovatko he ymmärtäneet Kristuksen oikein? Jotta korinttilaiset saisivat hyvän tuomion Kristuksen tullessa toisen kerran, heidän on ymmärrettävä Kristuksen kuoleman merkitys, siinä Kristus astui kunniaan ja sovitti

meidät Isänsä kanssa. Vasta tämän ymmärtämisen jälkeen voidaan ymmärtää Paavalin palvelustehtävä. ”Ettekö huomaa, että Jeesus Kristus on teidän keskellänne.” Tämä lause voidaan kääntää myös muodossa ”Kristus on teissä”. Siis joko Kristus on seurakunnassa tai Kristus on jokaisessa uskovaisessa.

”Toivon, että saatte huomata meidät koetuksen kestäviksi.” Sama ehto, minkä Paavali edellisessä kohdassa asetti korinttilaisille, koskee myös häntä. ”Rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahaa” kertoo, että Paavali kantaa huolta korinttilaisista. Tekstissä aikaisemmin ollut kiihtymys on kokonaan poissa. ”Totuutta vastaan emme voi mitään” liittyy kestävyyyteen koetuksessa. Jos Paavali epäonnistuu, niin hän on sen valmis tunnustamaan.

”Me iloitsemme, kun itse olemme heikkoja, mutta te olette voimakkaita.” Paavali on valmis hyväksymään väitteen hänen huonoista esiintymislahjoistaan kunhan korinttilaisilla vain on vahva usko.

Paavali kirjoittaa etukäteen näistä asioista ettei niitä tarvitse käydä läpi hänen tullessaan kolmannen kerran Korinttiin. Nyt sävy on muuttunut huomattavasti verrattuna kirjeen alkuosaan. Paavalin tulee ”rakentaa, ei repiä.” Se vahvistaa ajatusta, että nykyinen Toinen Korinttilaiskirje on alun perin ollut kaksi erillistä kirjettä, jotka on yhdistetty myöhemmin.

Paavali kehottaa korinttilaisia ottamaan vastaan hänen kehotuksensa, elämään yksimielisyydessä ja rauhassa. Paavali kantaa korinttilaisista huolta ja on tunnistanut sen ongelman, mikä heillä on henkilösuhteissaan. ”Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla” viittaa ehtoollisen sakramentin toimittamisen yhteydessä tapahtuneeseen seurakuntalaisten tervehtimiseen toistensa kanssa. ”Kaikki pyhät” viittaa Makedonian kristittyihin.

”Tulkoon teidän kaikkien osaksi Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys!” viittaa jo kolmipersonaiseen Jumalaan, vaikka ei ole varsinainen määrittely Jumalasta. Tämäkin teksti liittyy eukaristiaan, ehtoollisen sakramentin toimittamiseen.

Päivän evankeliumi

”Samana päivänä, illan tultua Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Nyt lähdemme vastarannalle.” Opetuslapset lähettivät väen pois ja nousivat veneeseen, jossa Jeesus jo istui. Muitakin veneitä lähti hänen mukaansa. Äkkiä nousi kova myrskytuuli ja aallot löivät veneeseen, niin että se oli

täyttymäisillään. Mutta Jeesus vain nukkui veneen perässä nojaten päänaluseen. Opetuslapset herättivät hänet ja sanoivat. ”Opettaja, etkä näe, me hukumme!” Silloin hän nousi, nuhteli tuulta ja käski merta: ”Vaikene, ole hiljaa!” Tuuli asettui ja tuli aivan tyven. Jeesus sanoi heille: ”Miksi te noin pelkääte? Eikö teillä vielääkään ole uskoa?” Silloin suuri pelko valtasi heidät ja he kyselivät toisiltaan: ”Mikä mies tämä oikein on? Häntähän tottelevat tuuli ja aallotkin.” (Mark. 4: 35 – 41)

Sama kertomus löytyy Matteukselta (Matt. 8: 23 – 27) ja Luukkaalta (Luuk. 8: 22 – 25). Markuksella on tässä muutamia ihmekertomuksia peräjälkeen. Tätä seuraa kertomus Gerasan sioista, Jairoksen tyttären herättäminen kuolleista ja verenvuototautia sairastavan naisen parantaminen.

Lähi-idän vanhan ajan maailmassa merta pidettiin kaaoksen voimien symbolina ja paikkana, missä paha vastusti Jumalaa. Meren rauhoittaminen merkitsee voimaa pahan (Saatanan) yli. Me emme tiedä, käyttikö Markus kirjoittaessaan tämän kertomuksen hyväkseen tätä symbolismia. Mutta opetuslasten kysymys: ”Mikä mies tämä oikein on? Häntähän tottelevat tuuli ja aallotkit.” saa sanattoman selityksen Markuksen evankeliumissa. Jeesuksella täytyy olla Jumalan voimaa, jos Hän voittaa Saatanankin.

”Samana päivänä illan tultua” on tyypillinen Markuksen tapa ilmoittaa ajankohta kahdella eri tavalla. ”Lähdemme vastarannalle” tarkoittaa Gennesaretin itärantaa. Evankeliumi ei kerro syytä tähän matkaan. ”Jossa Jeesus jo istui” muistuttaa niistä kertomuksista, joissa Jeesus opetti kansaa istuen veneessä. ”Muitakin veneitä lähti”, mutta ne häviävät pois kertomuksesta. Kertomus myrskystä tuo mieleen Psalmien kirjan, jossa on myös kuvaus Herrasta auttamassa ahdingossa olevia ja tyynnyttämässä myrskyn (Ps. 107: 23 – 32).

Voimakkaat tuulenpuuskat ovat yleisiä Gennesaretin järvellä. Jeesus nukkumassa myrskyssä kertoo Hänen täydellisestä luottamuksesta Jumalaan (vrt. Ps. 4: 9). Opetuslapset herättivät Jeesuksen, sillä he olivat varmoja hukkumisesta. He eivät luottaneet Jeesukseen ja pitivät Häntä tavallisena ihmisenä.

Jeesuksen kyky rauhoittaa myrsky on osoitus Hänen jumalallisesta voimastaan, vain Jumala voi hallita merta (Ps. 74: 13 – 14, 89: 10 – 12). ”Vaikene, ole hiljaa!” Jeesus sanoo myrskylle, ei opetuslapsille. Lähes samoilla sanoilla Jeesus ajoi saastaisen hengen miehestä Kapernaumin synagogassa (Mark. 1: 25). Jeesus siis toimii myrskyä rauhoittaessaan pahoja henkiä vastaan. ”Eikö teillä vielääkään ole uskoa?” Uskoa mihin, kehen? Vastauksia voi olla kaksi, joko opetuslapset eivät luota Jumalaan Isään tai he eivät näe Jeesusta hengellisesti oikealla tavalla. ”Mikä mies tämä oikein on?” tavallaan sisältää vastauksen. Tämän miehen täytyy jollain tavalla olla Jumalasta, sillä Hän

toimii sellaisella tavalla, mikä Vanhassa testamentissa on Jumalan tapa toimia.